

भद्रश्रवस ऊचुरिति प्राणभृत उपदधातीति वद्वणलक्षणया तद्योगाद्वणिषु लिङ्गसमवायन्यायेन बहुवचनम् ॥ २ ॥ अयं जनो मयि पन्नपि पश्यन्नपि घ्नं
तं हिंसतं न पश्यति नालोचयतीति भगवद्विचेष्टितमेव तच्च विचित्रम् अदर्शने लिङ्गम् पुत्रं बालं पितरं वृद्धं मृतं निर्हृत्य दग्ध्वा स्वयंतदुभययनैर्जिजीवि
षति जीवितुमिच्छति पाठांतरे तु छंदः सामंजस्यम् किं वर्यायर्थेन यर्हियतः असत्तुच्छं विषयसुखं सेवितुं विकर्मपापमेव ध्यायन् ॥ ३ ॥ नन्ववि
द्वान्न पश्यति किमत्र चित्रं तत्राह नश्वरं वदंति स्म शास्त्रतः पश्यंति च समाधौ हे अज तथाऽपि मायया मुह्यंति एतच्च तव कृत्यं चेष्टितं सुविस्मितमतिचि

भद्रश्रवस ऊचुः ॐ नमो भगवते धर्मायात्मविशोधनाय नम इति ॥ २ ॥ अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं घ्नं
जनोऽयं हि निषन्नपश्यति ॥ ध्यायन्नसद्यर्हिविकर्मसेवितुं निर्हृत्य पुत्रं पितरं जिजीविषुः ॥ ३ ॥ वदंति विश्वं कव
यः स्म नश्वरं पश्यंति चाध्यात्मविदो विपश्चितः ॥ तथाऽपि मुह्यंति तवाजमायया सुविस्मितं कृत्यमजं नतोऽ
स्मितम् ॥ ४ ॥ विश्वोद्भवस्थाननिरोधकर्म ते ह्यकर्तुरंगीकृतमप्यपावृतः ॥ युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे स
र्वात्मनि व्यतिरिक्ते च वस्तुतः ॥ ५ ॥ वेदान्युगांते तमसातिरस्कृतान् रसातलाद्यो नृतुरंगविग्रहः ॥ प्रत्याददे वै क
वयेऽभियाचते तस्मै नमस्तेऽवितथे हिताय त इति ॥ ६ ॥

त्रमतः शास्त्रादिश्रमं विहाय तं त्वामजं नतोऽस्मि ॥ ४ ॥ इदमपरं चि
त्रवत्प्रतीयमानमपि त्वयि न चित्रमित्याह विश्वोद्भवादि कर्म अकर्तुरपि अपगता आवृत् आवरणं यस्मात्तादृशस्यापि ते अंगीकृतं वेदेन त्वयि तन्न चि
त्रं यतः मायया सर्वात्मनिकार्यस्य कारणे सृष्टिकर्म युक्तम् वस्तुतः सर्वव्यतिरिक्ते निरुपाधावनावृतत्वमकर्तृत्वं च युक्तम् ॥ ५ ॥ परमेश्वरत्वेन स्तुत्वा प्र
स्तुतावतारचरितमाह वेदानिति तमसा दैत्यरूपेण ति रस्कृतान् अपनीतान् नाचतुरंगश्वनृतुरंगौ तद्रूपो विग्रहो यस्य कवये ब्रह्मणे तदर्थं मवितथे हिता
यसत्यसंकल्पाय ॥ ६ ॥